

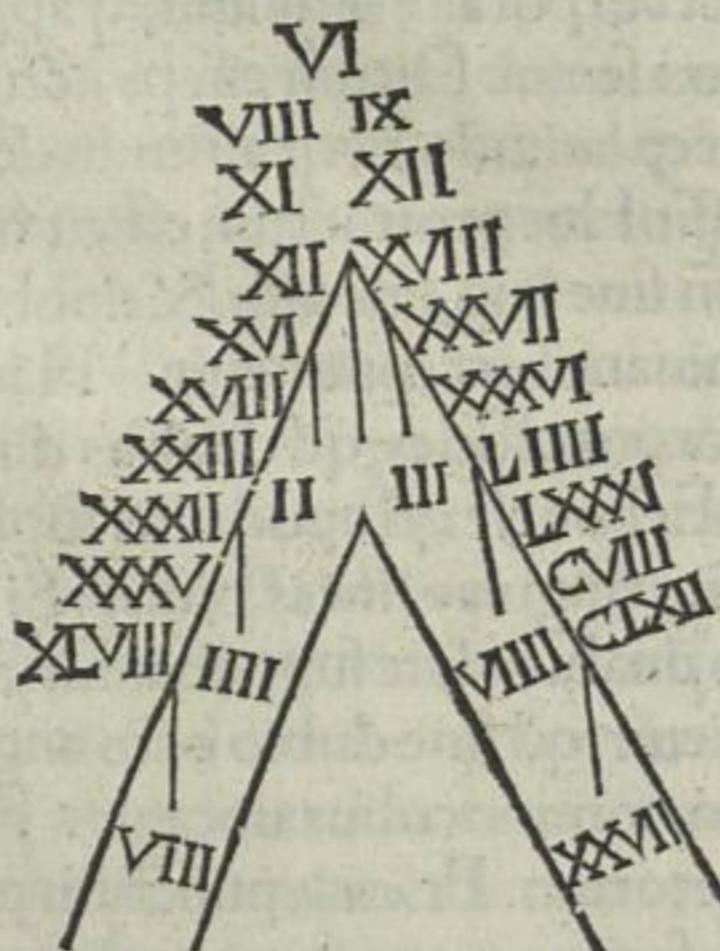
IN SOMNIVM SCIPIONIS

inter principia, huic numero plenitudinē deputauit. Nunc oportet ex impari
 q̄q; numero, quēadmodum id efficiāt, inspicere. Et q̄a tam paris q̄ imparis nu-
 meri monas origo est, ternarius numerus prima linea esse credat. Hic triplica-
 tus nouenariū numer̄ facit, q & ipse q̄lī de duabus lineis, lōgum latumq; cor-
 pus efficit, sicut q̄ternarius scđm de paribus efficit. Item nouenarius triplicatus
 tertīā dimēsionem p̄stat, & ita à parte imparis numeri in uigintiseptem, q̄ sunt
 ter terna ter, solidū corpus efficit, sicut in numero pari bis bina bis, q̄ est octo-
 narius, soliditatem creauit. Ergo ad efficiēdū utrobiq; solidū corpus, monas
 necessaria ē, & sex alijs numeri. i. terni à pari & impari. A pari qđem, duo, qua-
 tuor, octo: ab impari aut̄, tria, nouem, uigintiseptem. Timaeus igit̄ Platonis
 in fabricāda mundi aīa, cōsiliū diuinitatis enuntiās, ait illā p̄ hos numeros fu-
 isse contextā, q & à pari & impari cubū. i. p̄fectionē soliditatis efficiūt: non q̄a
 aliqd significaret illam habere corporeum, sed ut posset uniuersitatē animādo
 penetrare, & mundi solidum corpus implere, p̄ numeros soliditatis effecta est.
 Nunc ad ipsa Platonis ȳba ueniamus. Nā cum de deo animā mundi fabrican-
 te loqueret̄, ait: Primā ex om̄i firmamento partem tulit. Hinc sumpsit duplam
 partē prioris. Tertiam ȳo scđæ hemiolīa, sed primæ triplam. Et quartā, duplā
 scđæ. Quintam, tertiae triplam. Sextam, primæ octuplam. Et septimā, uicies se-
 pties à prima multiplicatam. Post hæc spatia, q̄ inf̄ duplos & triplos numeros
 hiabant, insertis partibus adimplebat: ut binæ medietates singula spatia colliga-
 rent: ex qbus uinculis hemiolij & epitrīti & epogdoi nascebant̄. Hæc Plato-
 nis uerba ita à nōnullis excepta sunt, ut primam partem monadem crederent:
G

Aīe mūdi fa-
bricatio scđm
Platonem.

Al. fermento.

Al. augmētū.

scđam quam dixi duplam prioris, dualem nu-
 mer̄ esse cōsiderēt: tertīā, ternarium numer̄:
 q̄ ad duo hemiolius est, ad unū triplus: & q̄r-
 tam, quatuor: qui ad scđm, id ē ad duo duplus
 est: quintā, nouenariū: q̄ ad tertīū .i. ad tria tri-
 plus est: sextā aut̄, octonariū, q̄ primum octi-
 es cōtinet. At uero pars septima, in uiginti &
 septem fuit, q̄ faciūt (ut diximus) argumētum
 tertīū imparis numeri. Alternis em̄ (ut anim-
 aduertere facile est) processit illa contextio: ut
 post monadem, q̄ & par & impar est, primus H
 par numerus poneretur, id est duo. Deinde se-
 queretur primus impar, id est tria: quarto loco
 scđus par, id est quatuor: quinto loco scđus
 impar, id est nouem: sexto loco tertius par, id est octo: septimo loco tertius im-
 par, id ē uigintiseptem. Ut quia impar numerus mas habetur, & par fœmina,
 ex pari & impari, id est ex mari & fœmina, nasceretur, quæ erat uniuersa pari-
 tura: & ad utriusq; soliditatem usq; procederet, quasi solidum om̄e penetratu-
 ra. Deinde ex his numeris fuerat componenda, qui soli cōtinent iugabilē com-
 petentiam, quia om̄i mundo ipsa erat iugabilem præstatura cōcordiam. Nam
 duo ad unum dupla sunt, de duplo aut̄ diapason symphoniam nasci iam dixi-
 mus. Tria uero ad duo hemiolium numer̄ faciunt: hinc orīt diapente. Quatu-
 or ad